

Predkladaná interdisciplinárna práca kombinuje teoretické a metodologické prístupy antropológie a diskurzívnych štúdií pri skúmaní polemiky, ktorá v súčasnosti prebieha v Českej a Slovenskej republike a týka sa jednak povahy kolektívnej identity Rómov a jednak dôvodov a vhodných riešení ich sociálnych problémov. Kým prvá pozícia, asociovaná najmä s romistikou a rómskym etno-emancipačným hnutím, považuje všetkých Rómov za súčasť jedného „etnika“ či „národa“ a odvodzuje ich problémy od „rasovej“ diskriminácie a intolerancie ich „odlišností“, druhá pozícia, ktorú zastávajú v prvom rade niektorí kultúrni antropológovia a nevládne organizácie, označuje tento prístup za „primordializmus“ a dekonštruuje predstavu jednotného a prirodzeného „rómskeho národa“. Argumentuje, že neexistuje žiaden nevyhnutný vzťah medzi „rómskym antropológickým typom“, príslušnosťou k modernému rómskemu národu a príslušnosťou k niektorej „tradičnej rómskej kultúre“. Podľa nej väčšina osôb žijúcich v mestských getách je len sociálne klasifikovaných ako „Rómovia“, a ich identita vyplýva predovšetkým z príslušnosti ku „kultúre chudoby“ či zo života v situácii „sociálneho vylúčenia“. Kým prvá strana debaty prezentuje ako vhodné riešenie problému chudoby, nezamestnanosti, nízkeho vzdelania atď. Rómov národnú emancipáciu, podporu rómskej národnej kultúry a komunitného rozvoja, druhá strana presadzuje de-etnizované sociálne politiky a služby cielené na sociálne vylúčených jedincov a rodiny.